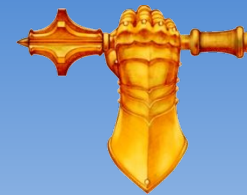

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК
ІМЕНІ ГЕТЬМАНА ПЕТРА САГАЙДАЧНОГО

КАФЕДРА ТАКТИКИ
лекцій

з навчальної дисципліни

“Управління діями танкових підрозділів”

**Тема 1.1: Основи тактики, за стандартами НАТО.
Управління діями танка в основних видах бою.**

Заняття 3: Основи військової доктрини України.

Львів – 2019 р.

- 1. Принципи ведення війни та їх втілення у тактиці (розподіл обов'язків у бою).**
- 2. Складові бойових можливостей підрозділів та методи їх взаємодії.**
- 3. Фактори підвищення бойової ефективності підрозділів та розрахунок їхньої дії за умови підтримки маневру.**

1. Закон України «Про Збройні Сили України» м. Київ, 6 грудня 1991 року N 1934-XII Офіційний сайт Верховної Ради України: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/a#Find>

2. Воєнна доктрина України затверджена Указ Президента України від 24 вересня 2015 року № 555/2015

3. Навчальний посібник. управління діями танкових підрозділів. Частина I, Танк / Слюсаренко А.В., Слободянюк Р.В., Ящук А.Є., Мурашов І.Ю., Малофеїк І.П., Волков М.О., Годій М.В., Міхін А.Ю./ НАСВ, 2018 С. 314

4. Підручник сержанта танкових військ: [затв. команд. Сухопутних військ ЗСУ] – К.: Міністерство оборони України, 2006. – 454 с.

5. Тактика, військовий посібник ВП 3.90, ГШ ЗС України, 2016, розділ 2, с.2.2-2.3.

6. Операції, військовий посібник ВП 3.0А, ГШ ЗС України, 2016, розділ 4, с.4.1-4.19.

ВОЄННА ДОКТРИНА УКРАЇНИ

Воєнна доктрина України - є системою поглядів на причини виникнення, сутність і характер сучасних воєнних конфліктів, принципи і шляхи запобігання їх виникненню, підготовку держави до можливого воєнного конфлікту, а також на застосування воєнної сили для захисту державного суверенітету, територіальної цілісності, інших життєво важливих національних інтересів.

- визначає **Російську Федерацію** воєнним противником **України** та умови звільнення тимчасово окупованих територій України;
- виходить з високої імовірності великомасштабного застосування проти України воєнної сили як головної загрози національній безпеці України у воєнній сфері;
- підтверджує відмову від політики позаблоковості та відновлення стратегічного курсу на євроатлантичну інтеграцію;
- визначає ознаки виникнення збройного конфлікту всередині України, у тому числі інспірованого іноземними державами;
- враховує збільшення ролі інформаційно-психологічних операцій;
- наголошує на потребі удосконалення системи мобілізаційної підготовки і мобілізації та суттєвого збільшення професійної складової у Збройних силах України та в інших військових формуваннях;
- формулює заходи з підготовки держави до оборони, необхідні для відновлення державного суверенітету та територіальної цілісності, а також завдання розвитку оборонного та безпекового потенціалу України як необхідної умови відсічі збройної агресії тощо.

Шляхи досягнення цілей:

- удосконалення системи кризового планування та управління у сфері оборони, впровадження стандартів управління військами, прийнятих у державах - членах НАТО, із забезпеченням постійної готовності органів управління до виконання завдань, їх регулярних навчань і тренувань, а також децентралізованого стилю управління;
- пріоритетного розвитку Сил спеціальних операцій Збройних Сил України відповідно до стандартів НАТО;
- впровадження прийнятих у НАТО стандартів бюджетного планування з метою підвищення ефективності використання бюджетних ресурсів, забезпечення у повному обсязі ключових спроможностей сил оборони, які визначають їх здатність до перемоги у збройному конфлікті;
- створення єдиної уніфікованої системи підготовки персоналу для сил оборони з урахуванням досвіду держав - членів НАТО, цивільного сектору і бізнесу.

ПЕРШЕ НАВЧАЛЬНЕ ПИТАННЯ

ПРИНЦИПИ ВЕДЕННЯ ВІЙНИ ТА ЇХ ВТІЛЕННЯ У ТАКТИЦІ (РОЗПОДІЛ ОБОВ'ЯЗКІВ У БОЮ).

Тактика - це порядок та способи застосування військових підрозділів в бою. Вона включає впорядковане (визначене рішенням командира) розташування і маневрування підрозділів відносно один до одного, до рельєфу місцевості і до противника з метою перетворення потенційної бойової міці (бойових можливостей) в переможні бої і битви.

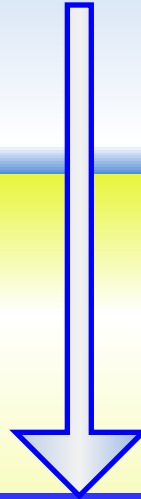
Рівень війни - це доктринальне бачення, яке уточнює взаємозв'язок між стратегічними цілями, оперативними завданнями та тактичними діями.

стратегічні цілі

оперативні завдання

тактичними діями

ТАКТИЧНИЙ РІВЕНЬ ВІЙНИ

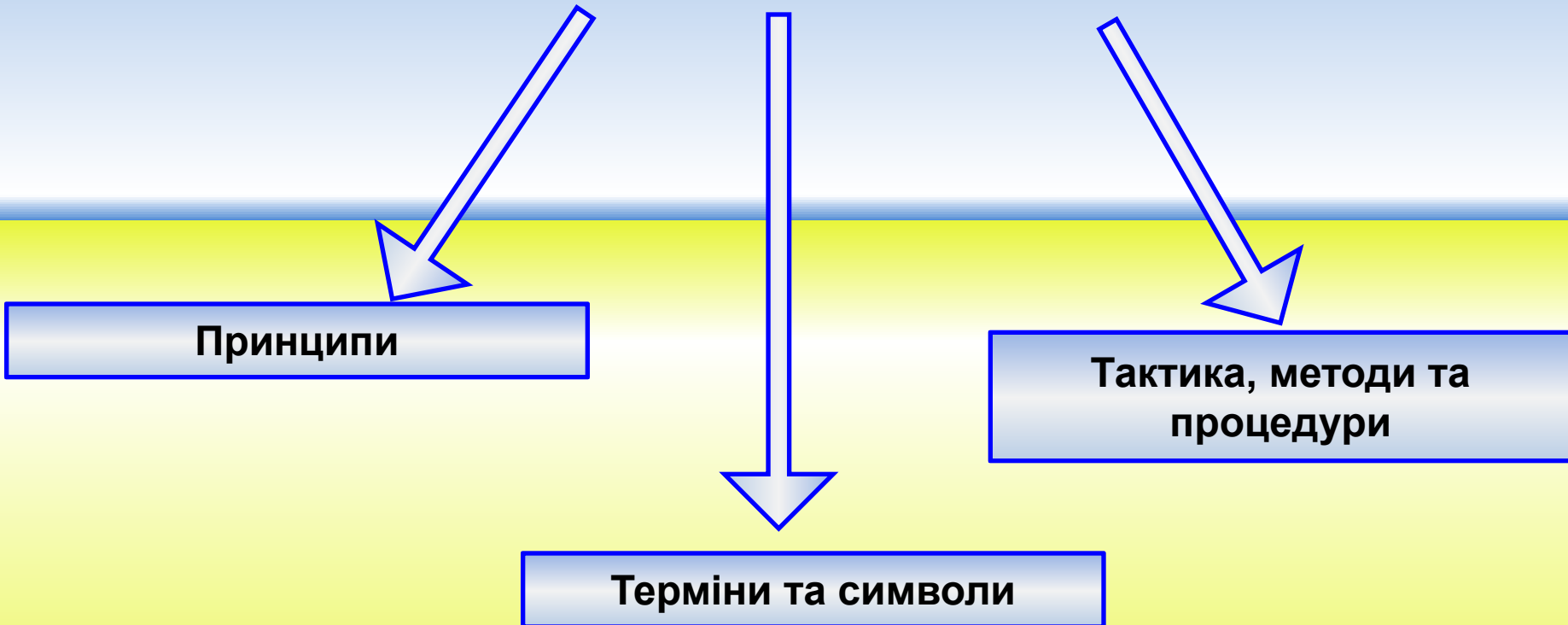
Тактичний рівень війни – це рівень війни, на якому битви і бої є запланованими і виконуються для досягнення військових цілей, поставлених перед тактичними підрозділами або оперативно-тактичними групами.

Битва складається із сукупності взаємозалежних боїв, які тривають довше і включають більші сили й засоби, ніж бій. Битви можуть вплинути на хід кампанії або основної операції.

Бій являє собою невеликий тактичний конфлікт (бойові дії) між ворогуючими ударними силами і, як правило, проводиться на рівні бригади і нижче. Бій зазвичай триває лише короткий час – хвилини, години або день. Бій може бути самотійною подією або одним з декількох взаємопов'язаних боїв, що складають битву.

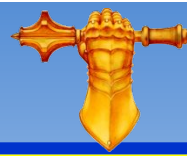

У доктрині містяться основні принципи, якими Збройні сили керуються при виконанні своїх дій на підтримку національних інтересів. Доктрина піхоти представляє стислий вираз того, як б'ється піхота.

СКЛАДОВІ ДОКТРИНИ

Принципи – це фундаментальні концепції і факти, які лежать в основі виконання завдань і операцій. Принципи зазвичай є загальними, гнучкими і застосовуються в широкому спектрі.

Тактика, методи та процедури (ТТР) – це загальноприйняті правила, які використовуються для проведення операцій. "Загальноприйняті" означає, що доктрина, яка описана, застосовується до більшості операцій, в більшості випадків і що існує широкий консенсус щодо її цінності та корисності.

Методи - це загальні і детальні методики, що використовуються військами і командирами для виконання поставлених завдань і функцій, зокрема, методики використання (застосування) обладнання (засобів ОВТ) і особового складу.

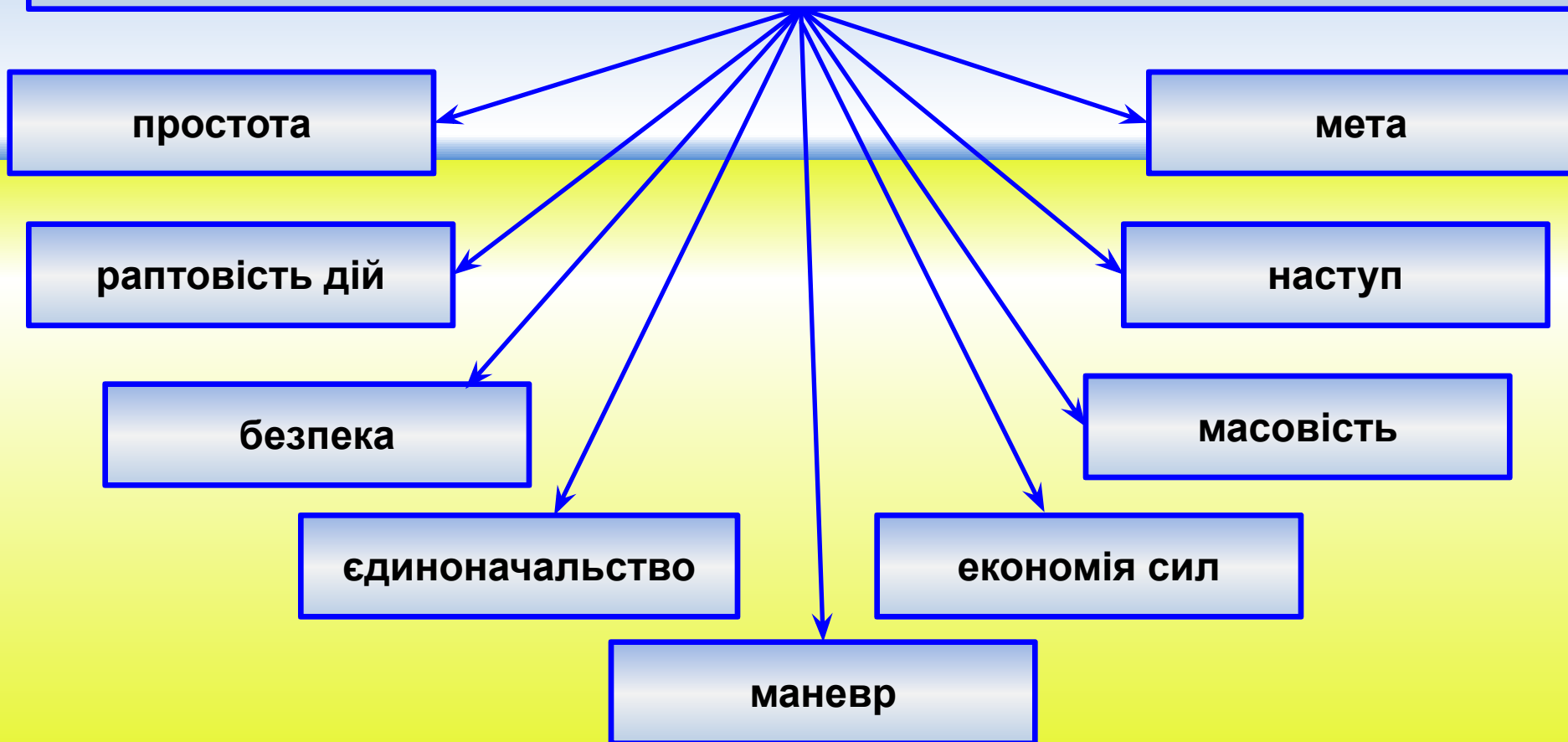
Процедури – це стандартні і детальні способи дій, які описують порядок (алгоритм) виконання завдань.

ПРИНЦИПИ ВЕДЕННЯ ВІЙНИ

Принципи ведення війни забезпечують загальне керівництво для ведення війни і воєнних операцій на стратегічному, оперативному і тактичному рівнях. Вони є фундаментальними істинами, що регулюють бойові дії. Ці принципи є міцною основою військової доктрини.

ПРИЗНАЧЕННЯ, НАЛЕЖНІСТЬ ТАНКОВОГО ВЗВОДУ

Танковий взвод - військове формування, входить до складу танкової роти

організаційно-штатна структура танкового взводу (варіант)

Екіпаж танка - первинне військове формування, складовий елемент взводу.

РОЗПОДІЛ ОБОВ'ЯЗКІВ

Командир танків (Tank Commander)

Командир танка (далі КТ) відповідає перед командиром взводу за екіпаж танка та бойову готовність танка, доповідати про матеріально-технічні потреби та тактичне використання свого танка. Він інструктує свій екіпаж, керує рухом танка, подає всі звіти та контролює первинну допомогу та евакуацію поранених екіпажів. Він є експертом у використанні систем озброєння танків. Командир танка повинен знати та розуміти місію компанії та наміри командира роти. Він повинен бути готовий брати на себе обов'язки та відповідальність командира взводу чи головного сержанта відповідно до послідовності командування. Ці вимоги вимагають, щоб КТ підтримував ситуаційну обізнаність, використовуючи всю доступну оптику для спостереження, підслуховування радіопередач, а також моніторинг міжгалузевої інформаційної системи (IVIS) або цифрового екрану програми (якщо є).

РОЗПОДІЛ ОБОВ'ЯЗКІВ

Навідник (Gunner)

Навідник виявляє цілі, прицілює та веде вогонь як з гармати, так і з спареного кулемета. Він відповідає перед КТ за технічне обслуговування озброєння танка та системи управління вогнем. Навідник виконує функції помічника КТ та бере на себе обов'язки КТ за потребою. Він також допомагає іншим членам екіпажу за потреби. Деякі його обов'язки включають системи зв'язку та системи внутрішнього контролю танка: вхід у систему та моніторинг комунікаційних мереж; підтримка цифрових послань, якщо резервуар оснащений системою IVIS або цифровою системою аплікації; введення заходів графічного управління цифровими накладками; та моніторинг цифрових дисплеїв під час фаз планування та підготовки операції.

Механік Водій (Driver)

Механік водій управляє танком. Під час руху він постійно шукає приховані маршрути та приховані позиції, на які він може пересуватися, якщо танк задіяний. Він утримує позицію свого танка та стежить за візуальними сигналами. Механік водій повинен стежити за приборами та вибирає найкращий тактичний маршрут руху. Під час ведення вогню він корегує вогонь. Механік водій несе відповідальність перед КТ за технічне обслуговування та заправку танка. За потреби він допомагає іншим членам екіпажа.

**СКЛАДОВІ БОЙОВИХ МОЖЛИВОСТЕЙ
ПІДРОЗДІЛІВ ТА МЕТОДИ ЇХ ВЗАЄМОДІЇ .**

СКЛАДОВІ БОЙОВОЇ МОЖЛИВОСТІ

Бойові можливості є сумою руйнівних, конструктивних та інформаційних спроможностей, які підрозділи можуть прикладати у даний час.

Бойові можливості – це здатність підрозділу битися.

ЕЛЕМЕНТИ БОЙОВИХ ПОТУЖНОСТЕЙ

Керівництво є множником та об'єднувальним елементом бойових можливостей. Впевнене, компетентне та засноване на наявній інформації керівництво, посилює ефективність всіх інших елементів бойових можливостей. Хороший командир може компенсувати брак чогось у всіх функціях ведення бойових дій, оскільки є найбільш динамічним елементом бойових потужностей. Протилежно, слабе керівництво може спотворити переваги спроможностей вести бойові дії.

Розвідувальне забезпечення бойових дій є спорідненими задачами та системами, що допомагає розуміти оперативне середовище, противника, місцевість та цивільні міркування. Вона включає такі задачі, що мають відношення до збору та опрацюванню розвідувальної інформації, спостереження та розвідки. Функція ведення бойових дій — розвідувальне забезпечення бойових дій з гнучкою та такою, що піддається коригуванню архітектурою процедур, особового складу, організацій та устаткування, що надають необхідну інформацію та продукти відносно загрози, місцевого населення та навколишнього середовища командиру.

ЕЛЕМЕНТИ БОЙОВИХ ПОТУЖНОСТЕЙ

Переміщення та маневр - є споріднені задачі та системи, що переміщують війська для досягнення такої позиції, яка надає перевагу у порівнянні з ворогом. Вона включає задачі, що пов'язані з застосуванням військ у комбінації з веденням прямого вогню, або вогневим потенціалом (маневр), перекиданням військ (переміщення), мобільністю та контр-мобільністю. Переміщення та Маневр є способом зосередження командиром ефектів бойових потужностей для досягнення шоку, несподіванки та підтримання імпульсу (наступального пориву).

Вогневою підтримкою є споріднені задачі та системи, що забезпечують колективне та скоординоване використання засобів непрямого вогню, об'єднаного вогню та енергійних інформаційних операцій. Це включає задачі, асоційовані з інтеграцією та синхронізацією ефектів цих типів вогню з іншими функціями ведення бойових дій для досягнення оперативних та тактичних цілей.

ЕЛЕМЕНТИ БОЙОВИХ ПОТУЖНОСТЕЙ

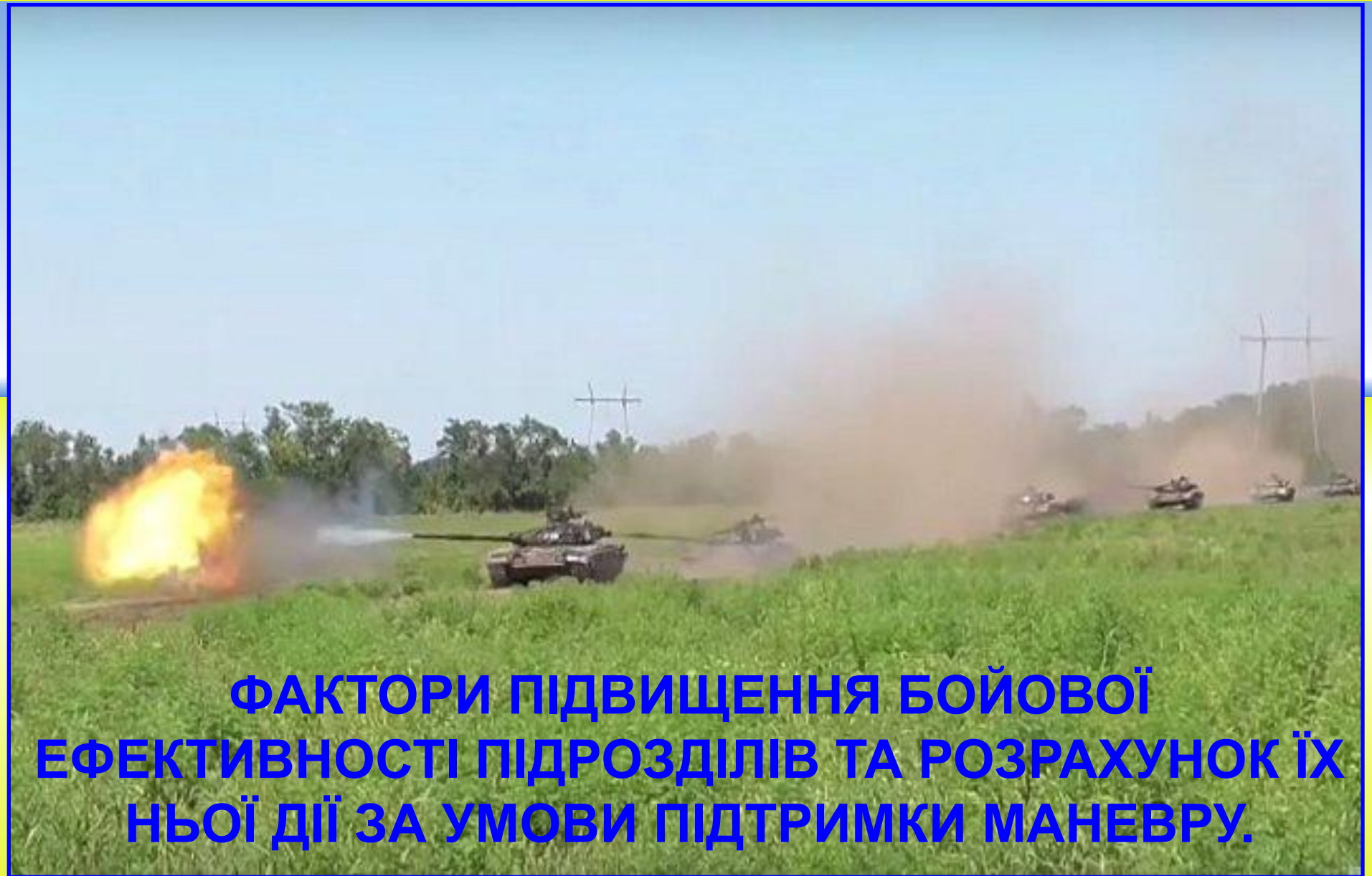

Захист, є спорідненими задачами та системами, що зберігають війська і таким чином дають можливість командирам застосовувати максимальні бойові потужності. Збереження військ включає захист особового складу (комбатантів та не комбатантів), фізичних активів та інформації, міжнародних військових та цивільних партнерів.

Забезпечення (матеріально-технічне забезпечення) є спорідненими задачами та системами, що надають підтримку та послуги для гарантування свободи діяльності, збільшення оперативної смуги та збільшення витривалості.

ТРЕТЬЕ НАВЧАЛЬНЕ ПИТАННЯ

**ФАКТОРИ ПІДВИЩЕННЯ БОЙОВОЇ
ЕФЕКТИВНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ ТА РОЗРАХУНОК ЇХ
НЬОЇ ДІЇ ЗА УМОВИ ПІДТРИМКИ МАНЕВРУ.**

ФАКТОРИ ПІДВИЩЕННЯ БОЙОВИХ ПОТУЖНОСТЕЙ

Фактори які роблять внесок до генерації бойових потужностей вони складаються з:

- використання резервів.
- зосередження міжвидової підтримки.
- ротацію військ.
- сили та засоби для забезпечення розташування на місці для збереження темпу та синхронізації.

Застосування бойових потужностей залежить від поєднання родів військ для досягнення їх деструктивного, руйнівного, інформаційного та конструктивного потенціалу.

ВЗАЄМНА ПІДТРИМКА

Взаємна підтримка є такою підтримкою, яку підрозділи надають один одному під час протидії противнику своїми властивими спроможностями. В доктрині Сухопутних військ, взаємна підтримка є міркуванням планування, відносно диспозиції сил а не відносин підпорядкування.

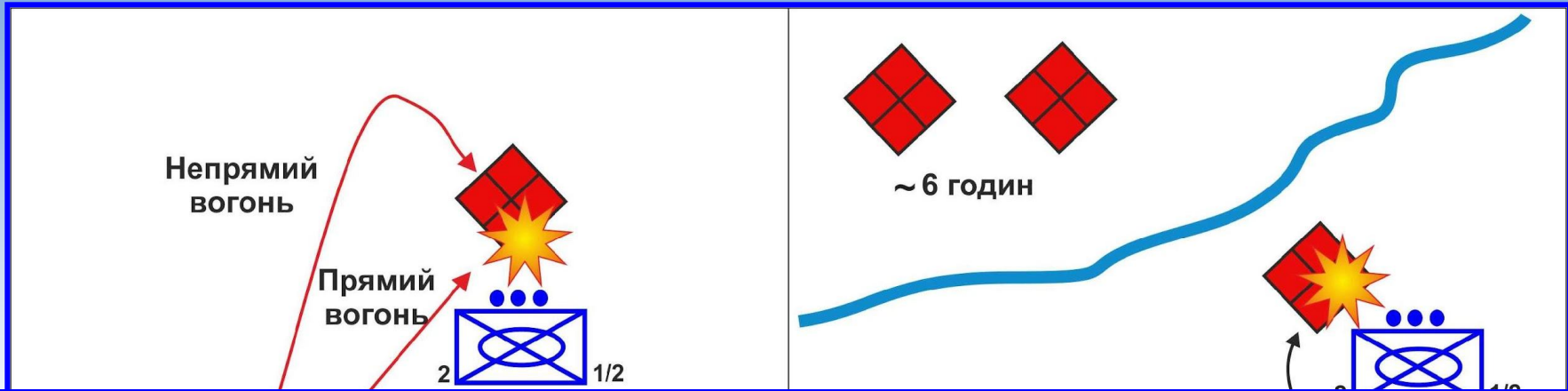
Аспекти взаємної підтримки

Глибина застосування
підтримки

Дальність
підтримки

АСПЕКТИ ВЗАЄМНОЇ ПІДТРИМКИ

Дальність підтримки є дистанцією між двома підрозділами. **Глибина та дальність підтримки** залежать від спроможностей управління підрозділів, тих кого підтримують і хто підтримує. Підрозділи можуть знаходитись в межах дальності підтримки, але якщо підрозділ, який підтримують, не може увійти у зв'язок з підрозділом, який надає підтримку, він може не мати можливості вплинути на результат операції. У такому випадку, підрозділи вважаються такими, що не мають достатньої дальності підтримки, не зважаючи на їх близькість один до одного.

1. Вивчити доктринальні положення тактики
2. Доопрацювати в робочому зошиті матеріал лекції.
3. Тема і навчальні питання самостійних занять
Тема № 1.1. Заняття № 4. Основи військової доктрини України.
 1. Законспектувати в робочі зошити основні положення військової доктрини держави, вивчити складові бойових можливостей підрозділів та методи їх взаємодія.
 2. Проаналізувати фактори підвищення бойової ефективності підрозділів.